

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 146/05
14.03.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милојевић Драгомира, председника већа, Инић-Дреџун Милене, Чавлина Горана, Цветковић Бате и Вучковић Љубомира, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Сандић Ксенијом као записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА, због покушаја кривичног дела убиства из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије у вези члана 19. Основног кривичног закона и др., решавајући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Београду Кт. бр. 906/04 од 27.12.2004. године и браниоца оптуженог адвоката АБ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Београду К. број 898/04 од 15.10.2004. године, у седници већа одржаној у смислу члана 375. ЗКП у присуству оптуженог АА и његових бранилаца адвоката АВ и АБ, дана 14.3.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВАЈУ СЕ жалбе бранилаца оптуженог АА, па СЕ ПРЕИНАЧУЈЕ само у погледу одлуке о казни пресуда Окружног суда у Београду К. број 898/04 од 15.10.2004. године, тако што Врховни суд оптуженом АА за покушај кривичног дела убиства из члана 47. став 1. КЗ РС у вези члана 19. ОКЗ за које је оглашен кривим и том пресудом УТВРЂУЈЕ казну затвора у трајању од две године и шест месеци и задржава оптуженом истом пресудом утврђену појединачну казну затвора у трајању од једне године за кривично дело неовлашћено ношење ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. ЗОМ-а РС, па за наведена дела у стицају оптуженог АА ОСУЂУЈЕ на јединствену казну затвора у трајању од три године у коју му се урачунава време које проводи у притвору од 20.5.2004. године па надаље, а жалба Окружног јавног тужиоца у Београду СЕ ОДБИЈА као неоснована.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом оптужени АА оглашен је кривим за покушај кривичног дела убиства из члана 47. став 1. КЗ РС у вези члана 19. ОКЗ за коју му је у смислу члана 42. и 43. ОКЗ утврђена казна затвора у трајању од три године и шест месеци и за кривично дело неовлашћено ношење ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. КЗ РС, за које му је у смислу члана 42. и 43. ОКЗ утврђена казна затвора у трајању од једне године, па за наведена дела у стицају осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године у коју му се урачунава време које проводи у притвору од 20.5.2004. године па надаље.

На основу члана 69. ОКЗ према оптуженом је изречена мера безбедности одузимање предмета и то пиштоља "ЧЗ" модел ВЗОП 50 калибра 7,65мм, фабрички број Б 19949 и шест метака за исти пиштољ као и плетену му капу "фантомку".

Истом пресудом оптужени је ослобођен обавезе плаћања трошкова кривичног поступка.

Против ове пресуде изјавили су жалбе:

- Окружни јавни тужилац у Београду због одлуке о казни с предлогом да првостепена пресуда буде

преиначена тако што ће оптуженом за покушај кривичног дела убиства из члана 47. став 1. КЗ РС у вези члана 19. ОКЗ бити утврђена казна затвора у дужем трајању а самим тим и осуђен на јединствену казну затвора у дужем трајању,

- бранилац оптуженог адвокат АБ и бранилац оптуженог адвокат АБ због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и због одлуке о кривичној санкцији с предлозима у жалбама да првостепена пресуда буде укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење или пак како се предлаже у жалби браниоца адвоката АБ да првостепена пресуда буде преиначена тако што ће оптуженом бити изречена блажа казна.

Заменик Републичког јавног тужиоца Србије, ставио је предлог Кж. 71/05 од 14.2.2005. године да жалба Окружног јавног тужиоца у Београду буде усвојена, а жалбе бранилаца оптуженог одбијене као неосноване.

Врховни суд је размотрио све списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу члана 380. ЗКП и по оцени навода у жалбама на седници већа одржаној у смислу члана 375. ЗКП у одсуству уредно обавештеног заменика Републичког јавног тужиоца Србије, а у присуству оптуженог АА и његових бранилаца адвоката АВ и адвоката АБ који су дали потребна објашњења за своје ставове у жалбама, је нашао:

У првостепеном поступку није учињена ни једна битна повреда одредаба кривичног поступка на које суд пази по службеној дужности у смислу члана 380. став 1. тачка 1. ЗКП, па ни оне на које се у жалбама бранилаца указује да постоји контрадикторност у разлозима првостепене пресуде у постојању умишљаја оптуженог на лишавање живота оштећеног, а што је у супротности са свим изведеним доказима који указују да је умишљај оптуженог био усмерен на угрожавање опасном радњом, јер је првостепени суд дао довољно јасних и убедљивих разлога за све своје чињеничне и правне закључке и навео доказе на којима исте заснива.

По оцени Врховног суда неосновано се жалбама бранилаца оптуженог побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и указује да је неосновано првостепени суд оценио као веродостојан исказ оштећеног, а који је потпуно нелогичан нарочито због чињеница што оштећени тврди да га је оптужени са "фантомком" на глави и пиштољем у руци кријући се иза дрвета сачекао, па када је оштећени прошао поред њега, испалио у његовом правцу два пројектила који нису погодили оштећеног, при чему се чаура другог пројектила заглавила у затварачу, а што је искористио оштећени па је пришао оптуженом, ухватио га за руку у намери да му одузме пиштољ, што је и успео, те у том гурању да је оштећени задао више удараца оптуженом песницом и пиштољем, а када је оптужени пао неколико пута га је и шутнуо.

Врховни суд налази да је првостепени суд довољно образложио свој закључак због чега је оценио као веродостојан исказ оштећеног ББ који је током целог кривичног поступка био доследан у свом исказу који је био јасан и логичан, да раније није био ни у каквом сукобу са оптуженим, а да критичне ноћи када се враћао улицом ___ иза себе чуо неко шушкање и онда је видео особу са "фантомком" на глави која је истовремено у њега из пиштоља испалила три пројектила, на удаљености од два до три метра, али су га сви пројектили промашили, те је почео да бежи, али је приметио да та особа има неки проблем са пиштољем који му се на неки начин заглавио, па је пришао и задао му више удараца песницом и успео да му истргне пиштољ, те га ударио и пиштољем, оборио га на земљу и почео да га шутира, али је оптужени успео да се подигне и побегне, пошто му је претходно оштећени успео да скине "фантомку" са главе и при уличном осветљењу препознао оптуженог. Оштећени је навео да је радницима СУП-а предао и "фантомку" и пиштољ као и да је сутрадан у дворишту куће број __ пронашао чауру коју је предао радницима СУП-а. Исказ оштећеног се допуњавао и са материјалним доказима јер из извештаја криминалистичке технике произилази да је у цеви пиштоља коју је оштећени предао радницима СУП-а налазио се један пројектил, на извлакачу је била заглављена чаура, а чаура коју је сутрадан оштећени нашао у суседном дворишту вештачењем је утврђено да је испалена из истог пиштоља. С обзиром да је вештачењем утврђено да је само оптужени имао трагове нитрата на рукама, правилно је оцењена као неверодостојна одбрана оптуженог коју је он мењао и на главном претресу изјави да није имао намеру да лиши живота оштећеног већ само да га заплаши и два три пута мотком удари по леђима, а ово све због љубомора, а да је пиштољ поседовао оштећени па када га је извадио из појаса оптужени је успео да му га отме и да је пиштољ без воље оптуженог опалио и то само једанпут.

С обзиром на напред изнети исказ оштећеног који је суд у потпуности оценио као доследан и веродостојан, изузев броја испалених пројектила јер је материјалним доказима утврђено да су испалена само два пројектила а не три како је оштећени тврдио, иначе у погледу свих осталих одлучних чињеница произилази веродостојност исказа оштећеног и то на основу оцене записника о препознавању оптуженог у ОУП-у ___ као и извршеним вештачењем В1816/04 путем скинутих парафинских рукавица са руку оптуженог и оштећеног као и са ивице рукава дукса оптуженог, при чему су и на десној и на левој руци оптуженог пронађени трагови нитрата као и на десном рукаву дукса оптуженог а трагови нитрата на рукама оштећеног нису нађени.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, по оцени Врховног суда, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је дела оптуженог описана у изреци првостепене пресуде правно квалификовао као покушај кривичног дела убиство из члана 47. став 1. КЗ РС у вези члана 19. ОКЗ и као кривично дело неовлашћено ношење ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. ЗОМ-а, те се неосновано у жалбама бранилаца оптуженог указује да није постојао код оптуженог умишљај за лишавање живота оштећеног, већ да је његов умишљај био усмерен само да заплаши оштећеног и то због љубоморе, па је неоснован и предлог у жалбама да дело оптуженог буде правно квалификовано као кривично дело из члана 187. став 1. КЗ РС, јер Врховни суд налази да с обзиром на средство извршења кривичног дела - пиштољ из кога је оптужени са кратког растојања од два до три метра у оштећеног испалио два хица, јасно и логично произилази да је оптужени поступао са директним умишљајем да лиши живота оштећеног, али да је први пројектил промашио тело оштећеног, а да је други остао заглављен у пиштољу због чега је дело оптуженог остало у покушају.

Са изнетих разлога неосновано се жалбама бранилаца оптуженог побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због повреде кривичног закона, те је неоснован и предлог у жалбама да иста буде укинута или преиначена тако што ће дело оптуженог бити правно квалификовано као кривично дело из члана 187. став 1. КЗ РС.

Испитујући одлуку суда о казни, поводом жалбе јавног тужиоца и жалби бранилаца оптуженог, Врховни суд налази да је првостепени суд правилно утврдио све околности које су од значаја за одмеравање казне оптуженом у смислу члана 41. ОКЗ, али да је прецењен значај тежине и друштвеној опасности покушаног кривичног дела убиства из члана 47. став 1. КЗ РС у вези члана 19. ОКЗ, нарочито с обзиром на карактеристике личности оптуженог који је емотивно незрела, психопатски структурирана личност као и да је кривична дела извршио у алкохолисаном стању на доњој граници лаког степена због чега му је урачунљивост била у потпуности очувана. Стога је Врховни суд уважавањем жалби бранилаца оптуженог, преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни тако што је оптуженом за покушај кривичног дела убиства из члана 47. став 1. КЗ РС у вези члана 19. ОКЗ, даљом применом института ублажавања казне у смислу члана 42. и 43. ОКЗ, утврдио појединачну казну затвора у трајању од две године и шест месеци и задржао првостепеном пресудом правилно утврђену казну затвора у трајању од једне године оптуженом за извршено кривично дело неовлашћено ношење ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. ЗОМ-а, па за наведена дела у стицају оптуженог осудио на јединствену казну затвора у трајању од три године у коју му се урачунава време које проводи у притвору почев од 20.5.2004. године, па надаље.

По оцени Врховног суда ова казна је сразмерна тежини и друштвеној опасности извршених кривичних дела и степену кривичне одговорности оптуженог, те је нужна и довољна да се у конкретном случају оствари сврха кажњавања из члана 33. ОКЗ, због чега се показује као неоснована жалба јавног тужиоца због одлуке о казни као и жалбени предлог да оптуженом за покушај кривичног дела убиства буде утврђена казна затвора у дужем трајању, а самим тим и строжија јединствена казна.

Врховни суд у смислу члана 383. ЗКП, поводом жалби бранилаца оптуженог које су изјављене због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, па садрже у себи и жалбу због кривичне санкције – мере безбедности одузимања предмета од оптуженог и то пиштоља "ЧЗ" модел __ калибра 7,65 мм, фабрички број __ и шест метака за исти пиштољ као и плетене капе "фантомке" је основано и правилно донета на основу члана 69. ОКЗ јер су у питању предмети извршења кривичног дела.

Са изнетих разлога, а на основу члана 391. ЗКП, уважавањем жалби бранилаца оптуженог, Врховни суд је преиначио првостепену пресуду само у погледу одлуке о казни, док је жалбу надлежног јавног тужиоца одбио као неосновану, а како је то ближе назначено у изреци ове пресуде.

Председник већа,

судија,

Драгомир Милојевић, с.р.

Записничар,

Ксенија Сандић, с.р

За тачност отправка,

љм